

Tavaszi zsongás – Hol keressem az Igazit?

menoke.cafeblog.hu

Tavasszal hangosabban döngicsélnek a méhecskék, szirmot bontanak a virágok és párba állnak a madarak – szerelemillat száll a levegőben, és mindannyian ösztönösen vágyunk arra, hogy párra leljünk. Ez persze egyáltalán nem könnyű feladat, főleg akkor, ha már hosszabb ideje magányos a szívünk és sok kudarc van a hátunk mögött.

Ha valaki, akkor **Tóth Kornélia** – aki immár 13 éve foglalkozik azzal, hogy segítsen a párra vágyóknak [egymásra találni](#) – tudja, merre érdemes elindulni és mit kell szem előtt tartanunk, ha azt szeretnénk, hogy az idei tavaszt már ne társtalanul töltsük.

Photo by [Tim Stief](#) on [Unsplash](#)

– Akik (eddig) hiába keresték a párjukat, bizonyára számtalanszor feltették már a nagy kérdést: mégis, hol keressem az Igazit?! Mit szoktál erre válaszolni?

– A baráti kör szerintem az egyik leghálásabb “terep” a párkeresésre, a baj csak az, hogy egy bizonyos kor után ezek a kapcsolatok nagy eséllyel elhalványulnak, és az egykori barátok lemorzsolódnak. Ha viszont azon szerencsések közé tartozunk, akiket jó barátok vesznek körül, ne riadjunk vissza az új arcok megismerésétől, hiszen sosem tudhatjuk előre, kit sodor az utunkba az élet!

Azok, aki hosszú ideje keresik a párjukat, hajlamosak lemondóan tekinteni erre a kérdésre, és azt gondolni, hogy manapság sehol nem lehet ismerkedni. Szerencsére ez nem igaz, én nagyon sok olyan történetet tudok, ami azt támasztja alá, hogy tulajdonképpen bárhol ránk találhat a szerelem, ha nyitott szemmel járunk. A sokat szidott tömegközlekedési eszközök, a munkahely, a nem társkereső céllal létrejött internetes fórumokban vagy egy bizonyos érdeklődési körre épült csoportokban, túrázás közben, fesztiválokon, koncerteken, de akár színházban vagy múzeumban is köttethetnek gyümölcsöző ismeretségek! A lehetőségek tárháza tehát nagyon színes, az egyik legfontosabb lépés a siker felé az, hogy kimozduljunk a négy fal közül!

Sokan tényleg csak legyintenek arra, hogy mégis hogy lehet – az imént említett példánál maradva – múzeumban ismerkedni, pedig én

ismerek olyan párt, amelynek tagjai egy kiállításon figyeltek fel egymásra. Az igaz, hogy a tekintetek találkozását nem követte hosszú órákon át tartó beszélgetés, de alkalmuk nyílt arra, hogy telefonszámot cseréljenek és megbeszéljék az első randevút. Utólag mindketten azt mondták, hogy ebben a cseppet sem szokványos ismerkedési helyszínben az volt a nagyszerű, hogy garantálta a közös érdeklődési kört, és a mai napig lelkesen járnak együtt kulturális rendezvényekre – immár nem egyedül, hanem kéz a kézben.

– Az online társkereső oldalaknak mára igen kétes lett a híre, a sok pozitív példa mellett szép számmal akadnak rémtörténetek is. Neked “hivatásos társtalálóként” mi a véleményed a netes ismerkedésről?

– Az online társkereső oldalakon rendkívül nagy a felhozatal, ezt azonban érdemes fenntartásokkal kezelni, hiszen sosem lehetünk biztosak abban, hogy az van-e a képen, akivel levelezni kezdünk, és hogy azok az információk, amit megoszt magáról a kiszemeltünk, vajon valósak-e. Sajnos nem egy olyan történetet hallottam már, hogy amíg a világhálón folyt a csevegés, minden szépnek és jónak tűnt, aztán mikor sor került a személyes találkozóra, a reményteli társkereső egyszerűen elment az ígéretes jelölt mellett, mert a valódi kinézete meg sem közelítette azt, amilyennek leírta/mutatta magát.

Nem csak arra van példa, hogy mások fotóival élnek vissza a társkeresők, hanem arra is, hogy bár a saját képeiket teszik közkinccsé, azok azonban tíz évvel ezelőtt készültek vagy épp egy olyan sikeres fogyókúrát követően, ami már a messzi múlté. Sajnálatos, de igaz, hogy ma már azt is alaposan meg kell gondolnunk, hogy kinek adjuk meg az elérhetőségeinket, többször megesett már, hogy egy balul elsült netes társkeresés után valakinek telefonszámot és zárat kellett cserélnie... A társkereső irodák nagy előnye, hogy a személyes adatokat maximálisan védik, így az ilyen kellemetlen helyzeteket is el lehet kerülni.

A társkereső irodák azért nyújthatnak hathatós segítséget a magányos szíveknek, mert itt megszűrjük a jelentkezőket, a személyes elbeszélgetés egyrészt esélyt sem ad arra, hogy valaki a külsejét illetően másnak mutassa magát, mint aki, másrészt jó alkalmat

szolgált arra, hogy feltérképezzük, ki az, aki még egyáltalán nem lépett túl az előző kapcsolatán és tele van lelki sebekkel, vagy hogy kiderüljön, hogy a társkeresés egyik legfőbb célja az egzisztencia-vadászat. A társkereső irodák tehát a potenciális jelöltek leszűkített körét mutatják meg a párra vágyóknak, ami jelentősen növeli a sikeres egymásra találás esélyét.

- Hogy látod, mennyire gyakori, hogy az online ismerkedők kozmetikázzák az életkorukat, a kilóik számát vagy épp a valódi családi állapotukat?

- Az én véleményem az, hogy ma már szinte "kötelező" lóditani a netes társkeresőkön. Az, aki mondjuk 38 éves, és ennyinek is vallja magát a regisztráció során, nagy valószínűséggel találkozik majd olyan jelöltekkel, akik szentül hiszik, hogy valójában már átlépte a negyedik ikszet, csak az online társkeresés íratlan szabályait követve kozmetikázza a valódi életkorát. Jót szoktam mosolyogni azon is, hogy az internetes társkereső oldalak felhozatala mennyire elrugaszkodik a valóságtól: az ottani jelentkezők szinte kivétel nélkül azt állítják magukról, hogy szeretnek sportolni, hogy sokat járnak moziba és színházba, illetve a másik sláger, hogy rengeteget utaznak.

A személyes találkozás alkalmával aztán kiderül, hogy a legtöbben a vágyaikat írták le valóságként, s az az állítólagosan lelkes sportoló tíz évvel ezelőtt viselt utoljára edzőcipőt. A társkereső irodában egy ilyen jelentkezőnek bizony az "orrára koppintanánk", és felhívnanánk a figyelmét, hogy most keresi a párját, nem pedig tíz évvel ezelőtt, ezért a valóságot tükröző információkat gyűjtjük róla csokorba. Azt gondolom, hogy nagy hibát követ el az, aki olyannak festi le magát, mint amilyen lenni szeretne, mert ez az önismeret hiányáról árulkodik, sok esetben pedig ez a legfőbb oka annak, hogy nem toppan be a várva-várt szerelem az illető életébe.

